

هر شب به قصه دل من گوش میکنی
فردا مرا چو قصه فراموش میکنی
ه. ا. سایه

غزل

چون سنگها صدای مرا گوش میکنی
سنگی و ناشنیده فراموش میکنی
رگبار نوبهاری و خواب دریاچه را
از ضربه های وسوسه مغشوش میکنی
دست مرا که ساقه سبزه نوازش است
با برگ های مرده همآغوش میکنی
گمراه تر ز روح شرابی و دیده را
در شعله مینشانی و مدهوش میکنی
ای ماهی طلانی مرداب خون من
خوش باد مستیت، که مرا نوش میکنی
تو دره بنفش غروبی که روز را
بر سینه میفشاری و خاموش میکنی
در سایه ها ، فروغ تو بنشست و رنگ باخت
او را به سایه از چه سیه پوش میکنی ؟

فروغ فرخزاد